

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

21 päivänä huhtikuuta 2015 (*)

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Arvonlisävero – Kuudes direktiivi 77/388/ETY – Direktiivi 2006/112/EY – 132 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 135 artiklan 1 kohdan h alakohta – Vapautukset – Julkisen postilaitoksen palvelut – Postipalveluiden käyttöön kelpaavat postimerkit – Direktiivi 97/67/EY

Asiassa C-114/14,

jossa on kyse SEUT 258 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 10.3.2014,

Euroopan komissio, asiamiehinään J. Enegren ja L. Lozano Palacios, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Ruotsin kuningaskunta, asiamiehinään U. Persson ja A. Falk,

vastaajana,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, varapresidentti K. Lenaerts, jaoston puheenjohtajat M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, J.-C. Bonichot (esittelevä tuomari), S. Rodin ja K. Jürimäe, sekä tuomarit A. Rosas, E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský ja E. Levits,

julkisasiamies: M. Wathelet,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Komissio vaatii kanteellaan unionin tuomioistuinta toteamaan, ettei Ruotsin kuningaskunta ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 132 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 135 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole vapauttanut arvonlisäverosta julkisen postilaitoksen palvelujen suorituksia ja niihin liittyviä tavaroiden luovutuksia, lukuun ottamatta henkilökuljetus- ja televiestintäpalveluja, ja Ruotsin alueella postipalveluiden käyttöön kelpaavien postimerkkien luovutusta nimellisärvostaan.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Direktiivi 2006/112

2 Direktiivin 2006/112 IX osaston otsikkona on ”Vapautukset”, ja kyseinen osasto sisältää 2 luvun, joka koskee ”Tiettyjen yleishyödyllisten toimintojen vapautuksia”. Mainitussa luvussa on 132 artikla, jonka 1 kohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta seuraavat liiketoimet:

a) julkisen postilaitoksen palvelujen suoritukset ja niihin liittyvät tavaroiden luovutukset, lukuun ottamatta henkilökuljetus- ja televiestintäpalveluja.”

3 Seuraavassa eli 3 luvussa, jonka otsikkona on ”Muiden toimintojen vapautukset”, olevan 135 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta seuraavat liiketoimet:

--

h) kunkin omalla alueella postipalveluiden käyttöön kelpaavien postimerkkien sekä veromerkkien ja muiden vastaavien merkkien luovutus nimellisarvostaan.”

4 Tämän tuomion 2 ja 3 kohdassa mainitut säännökset ovat identtiset aikaisemmin sovellettujen jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1), joka on kumottu ja korvattu direktiivillä 2006/112, 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdan ja B kohdan e alakohdan kanssa.

Direktiivi 97/67/EY

5 Yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15.12.1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/67/EY (EYVL 1998, L 15, s. 14), sellaisena kuin se on muutettuna 10.6.2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/39/EY (EYVL L 176, s. 21; jäljempänä direktiivi 97/67), vahvistetaan sen 1 artiklan mukaan yhteiset säännöt, jotka koskevat muun muassa postin yleispalvelujen tarjoamista Euroopan yhteisössä ja sellaisten palvelujen määrittämisen perusteita, jotka voidaan varata yleispalvelun tarjoajille.

6 Direktiivin 97/67 3 artiklan 1 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että käyttäjillä on oikeus yleispalveluun, johon sisältyy tietyn laatuisten postipalvelujen pysyvä tarjonta kaikille käyttäjille kohtuullisin hinnoin jäsenvaltioiden koko alueella.”

7 Direktiivin 97/67 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että yleispalvelun tarjoamisesta huolehditaan, ja ilmoitettava komissiolle toimenpiteistä, joita jäsenvaltio on toteuttanut täyttääkseen tämän velvoitteen, ja erityisesti yleispalvelun tarjoajansa nimi tai tarjoajiansa nimet. Kunkin jäsenvaltion on määriteltävä yhteisön lainsäädäntöä noudattaen yleispalvelun tarjoajan tai tarjoajien velvoitteet ja oikeudet ja julkaistava ne.”

Oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely ja asian käsittely unionin tuomioistuimessa

8 Komissio lähetti 10.4.2006 Ruotsin kuningaskunnalle virallisen huomautuksen, jossa se arvosteli Ruotsin kuningaskuntaa siitä, ettei se ollut noudattanut kuudennen direktiivin 77/388 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdan ja B kohdan e alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ollut vapauttanut arvonlisäverosta julkisen postilaitoksen palvelujen suorituksia ja niihin liittyviä tavaroiden luovutuksia, lukuun ottamatta henkilökuljetus- ja televiestintäpalveluja, eikä Ruotsin alueella postipalveluiden käyttöön kelpaavien postimerkkien sekä veromerkkien ja muiden vastaavien merkkien luovutusta nimellisarvostaan.

9 Ruotsin viranomaiset vastasivat viralliseen huomautukseen 7.6.2006 päivätyllä kirjeellä ja kiistivät jättäneensä noudattamatta kuudennen direktiivin 77/388 mukaisia velvoitteitaan.

10 Komissio, joka ei tyytynyt saamaansa vastaukseen, lähetti 18.7.2007 päivätyllä kirjeellä Ruotsin kuningaskunnalle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä noudattamaan kyseisiä velvoitteitaan kahden kuukauden määräajassa perustellun lausunnon vastaanottamisesta.

11 Ruotsin kuningaskunta vastasi perusteltuun lausuntoon 17.9.2007 päivätyllä kirjeellä ja väitti, ettei julkisen postilaitoksen suorittamien palvelujen vapauttamista, josta säädetään samalla tavalla kuudennella direktiivillä 77/388 ja direktiivillä 2006/112, voitu soveltaa Ruotsin markkinoilla, koska tällaisia palveluja ei ollut.

12 Ruotsin kuningaskunnan esittämä kanta ei tyydyttänyt komissiota, joten komissio päätti saattaa nyt käsiteltävän kanteen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

13 Ruotsin kuningaskunta pyysi Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 16 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti, että unionin tuomioistuin kokoontuisi suurena jaostona.

Kanteen tarkastelu

Ensimmäinen väite, joka koskee direktiivin 2006/112 132 artiklan 1 kohdan a alakohdan virheellistä täytäntöönpanoa

Asianosaisten lausumat

14 Komissio väittää, että Ruotsin kuningaskunnan on vapautettava arvonlisäverosta sellaiset palvelujen suoritukset ja niihin liittyvät tavaroiden luovutukset, lukuun ottamatta henkilökuljetus- ja televiestintäpalveluja, jotka Posten AB:n on tarjottava direktiivin 97/67 mukaisesti.

15 Komission mukaan palvelut, joita yleispalvelun tarjoaja suorittaa sellaisten velvollisuuksien mukaisesti, joita sillä on direktiivin 97/67 3–6 artiklan nojalla, kuuluvat direktiivin 2006/112 132 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun käsitteen ”julkisen postilaitoksen palvelujen suoritukset” alaan.

16 Komissio huomauttaa tältä osin, että Posten AB, joka on yksityisoikeudellinen yhtiö, on osoitettu Ruotsissa postin yleispalvelun tarjoajaksi. Kyseisen toteamuksensa tueksi komissio viittaa oikeusriitaan, jossa vastakkain olivat yhtäältä Posten AB ja toisaalta Ruotsin posti- ja

televiranomaiset ja joka koski viimeksi mainittujen päätöstä asettaa Posten AB:lle annetulle postitoiminnan harjoittamista koskevalle luvulle ehtoja, jotka koskivat sen osoittamista yleispalvelun tarjoajaksi. Komission mukaan Kammarrätten i Stockholmin (Tukholman hallintoasioiden muutoksenhakutuomioistuin) antamasta tuomiosta ilmenee selvästi, että ne toimet, joita Posten AB tässä ominaisuudessa toteuttaa, eroavat muiden toimijoiden Ruotsin markkinoilla toteuttamista toimista.

17 Komission mukaan Ruotsin kuningaskunta on velvollinen ottamaan käyttöön direktiivin 2006/112 132 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn vapautuksen siinäkin tapauksessa, että kyseinen jäsenvaltio katsoisi, että verotuksen neutraalisuus on parhaiten varmistettavissa muilla keinoilla kuin vapautuksella. Komissio viittaa tältä osin tuomioon komissio v. Espanja (C-204/03, EU:C:2005:588, 28 kohta).

18 Komissio katsoo lisäksi tuomion TNT Post UK (C-357/07, EU:C:2009:248) perusteella, ettei kyseinen arvonlisäverosta vapauttaminen loukkaa verotuksen neutraalisuuden periaatetta.

19 Komissio täsmentää lopuksi, ettei minkäänlainen kilpailun vääristyminen – olettaen, että sellaista ilmenisi – voi vapauttaa Ruotsin kuningaskuntaa sen velvollisuudesta soveltaa direktiivin 2006/112 132 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyä vapautusta, joka eroaa saman direktiivin muista säännöksistä ehdottoman luonteensa perusteella. Komissio toteaa, että kilpailun vääristymiä sisämarkkinoilla voi päinvastoin nimenomaan aiheuttaa tilanne, jossa kaikki jäsenvaltiot yhtä lukuun ottamatta soveltavat kyseistä vapautusta.

20 Ruotsin kuningaskunta väittää sitä vastoin, että Posten AB:n vapauttaminen arvonlisäverosta julkisen postilaitoksen palveluja varten säädetyn poikkeuksen perusteella on direktiivin 2006/112, EUT-sopimuksen kilpailua koskevien määräysten ja direktiivin 97/67 tavoitteiden vastaista.

21 Ruotsin kuningaskunta toteaa tästä, että Ruotsissa noin kolmekymmentä yritystä toimii samoin taloudellisin edellytyksin jo aikoja sitten – jopa ennen Ruotsin liittymistä Euroopan unioniin – vapautetuilla postimarkkinoilla, joihin ei enää sisälly ”julkista postipalvelua”. Ruotsin kuningaskunta toteaa erityisesti, ettei Posten AB saa valtiolta korvausta yleispalvelun velvoitteidensa perusteella, mihin direktiivin 97/67 7 artiklan 1 kohdan toinen virke kuitenkin antaisi mahdollisuuden.

22 Kyseinen jäsenvaltio toteaa lisäksi, että Ruotsin postipalvelumarkkinat eroavat niistä Ison-Britannian markkinoista, joita tarkasteltiin tuomioon TNT Post UK (C-357/07, EU:C:2009:248) johtaneessa asiassa, koska kyseisen tuomion julistamisajankohtana useiden julkisten postipalvelujen tarjoaminen oli unionissa uskottu monopoliasemassa oleville julkisille yrityksille, kun taas näin ei enää ole sen jälkeen, kun direktiivin 97/67 7 artiklan 1 kohdalla lopetettiin mahdollisuus myöntää yksinoikeuksia tai erityisoikeuksia kyseisellä alalla.

23 Ruotsin kuningaskunta katsoo tässä tilanteessa, että Posten AB:n vapauttaminen arvonlisäverosta merkitsisi sitä, että Posten AB:lle annettaisiin sen kilpailijoihin nähden hintakilpailuetu, jonka suuruus voi olla jopa sovellettavan arvonlisäverokannan, eli 20 prosentin, suuruinen, mikä vähentäisi kilpailupainetta postimarkkinoilla lopullisen kuluttajan vahingoksi. Ruotsin kuningaskunta väittää lisäksi, että tällainen vapautus nostaisi sellaisten ulkoistettujen palvelujen hintaa, joihin Posten AB turvautuu, koska se ei enää voisi vähentää hankinnoistaan maksamaansa arvonlisäveroa, mikä voisi näin ollen johtaa siihen, että se organisoisi toimintansa uudelleen siten, että se suorittaa itse useampia palveluja sisäisesti.

24 Kyseinen jäsenvaltio toteaa, että arvonlisäveroa on kannettu kaikista postipalveluista Ruotsissa vuodesta 1993 alkaen ilman, että kyseistä järjestelmää olisi asetettu kyseenalaiseksi –

paitsi pankki- ja vakuutusalan toimesta nimenomaan tämän alan saaman sellaisen arvonlisäverovapautuksen takia, joka estää sitä vähentämästä hankintoihin sisältyvää arvonlisäveroa sellaisten postipalvelujen osalta, joihin se turvautuu.

25 Ruotsin kuningaskunta väittää lopuksi, että nyt käsiteltävä asia koskee ensisijaisesti postimarkkinoiden toimintaa ja että jotta kyseiset markkinat voivat toimia parhaalla mahdollisella tavalla, arvonlisäverovapautusta koskevat säännökset eivät ole tarpeen.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

26 Aluksi on todettava, että Ruotsin kuningaskunta tukeutuu direktiiviin 97/67, sellaisena kuin se on muutettuna 20.2.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/6/EY (EUVL L 52, s. 3). Viimeksi mainittu direktiivi ei kuitenkaan ollut vielä tullut voimaan perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä. Nyt käsiteltävää kannetta on näin ollen tutkittava direktiivin 97/67, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2002/39, perusteella.

27 On riidatonta, että Ruotsin kuningaskunta katsoo, että sen jälkeen kun sen historiallisen postialan toimijan monopoli lakkautettiin vuonna 1993, sen alueella ei enää ole direktiivissä 2006/112 tarkoitettua ”julkisen postilaitoksen palvelua” eikä näin ollen myöskään velvollisuutta vapauttaa arvonlisäverosta yhtäkään postipalvelujen tarjoajaa. Kyseinen jäsenvaltio on näin ollen tehnyt arvonlisäverollisiksi kaikkien postipalvelujen tarjoajien suorittamat palvelujen suoritukset ja niihin liittyvät tavaroiden luovutukset.

28 Tästä on muistettava, että unionin tuomioistuin on jo katsonut, että kuudennen direktiivin 77/388 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdassa – jonka sanamuoto on sama kuin direktiivin 2006/112 132 artiklan 1 kohdan a alakohdassa – olevaa käsitettä ”julkinen postilaitos” on tulkittava siten, että sillä tarkoitetaan julkisia tai yksityisiä toimijoita, jotka sitoutuvat huolehtimaan jäsenvaltiossa kokonaan tai osittain ”postin yleispalvelusta”, sellaisena kuin se on määritelty direktiivissä 97/67 (ks. vastaavasti tuomio TNT Post UK, C-357/07, EU:C:2009:248, 40 kohta).

29 On kuitenkin riidatonta, että kun perustellussa lausunnossa asetettu määräaika päättyi 18.7.2007, Posten AB oli osoitettu direktiivissä 97/67 tarkoitetuksi ”postin yleispalvelun tarjoajaksi” Ruotsissa.

30 Ruotsin kuningaskunnan kirjelmistä ilmenee lisäksi, että kuten direktiivin 97/67 4 artiklan 2 kohdassa säädetään, kansallisessa lainsäädännössä Posten AB:lle asetetaan erityisiä velvoitteita sen takaamiseksi, että Posten AB huolehtii kyseisessä direktiivissä tarkoitettua postin yleispalvelusta mainitun jäsenvaltion koko alueella.

31 Tästä seuraa, että koska Posten AB huolehtii kokonaan tai osaksi direktiivissä 97/67 tarkoitettua ”postin yleispalvelusta”, Posten AB:tä on pidettävä direktiivin 2006/112 132 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna ”julkisena postilaitoksena”, ja näin ollen palvelujen suoritukset ja niihin liittyvät tavaroiden luovutukset – lukuun ottamatta henkilökuljetus- ja televiestintäpalveluja – jotka kyseinen yhtiö suorittaa yleispalvelun tarjoajana, on vapautettava arvonlisäverosta.

32 Tätä päätelmää ei horjuta Ruotsin kuningaskunnan argumentti siitä, että neutraalisuuden periaate olisi esteenä komission ehdottamalle direktiivin 2006/112 tulkinnalle sen takia, että postimarkkinoiden tilanne kyseisessä jäsenvaltiossa eroaa huomattavasti tilanteesta, jota unionin tuomioistuin tarkasteli tuomiossa TNT Post UK(C-357/07, EU:C:2009:248) sillä perusteella, etteivät Posten AB:n tarjoamat palvelut poikkea muiden Ruotsin markkinoilla toimivien toimijoiden palveluista.

33 Tuomion TNT Post UK (C-357/07, EU:C:2009:248) 37–39 kohdasta nimittäin ilmenee, ettei ”julkisen postilaitoksen” ja muiden toimijoiden välinen ero liity suoritettujen palvelujen luonteeseen vaan siihen, että toimijoita, jotka huolehtivat kokonaan tai osaksi postin yleispalvelusta, koskee erityinen oikeudellinen sääntely, joka sisältää erityisiä velvoitteita. Tämän tuomion 30 kohdasta ilmenee, että Posten AB:hen todella kohdistuu tällaisia velvoitteita.

34 Tämän tuomion 31 kohdassa esitettyä päätelmää ei horjuta myöskään se, että tuomio TNT Post UK (C-357/07, EU:C:2009:248) julistettiin sen jälkeen, kun 18.7.2007 päivätyssä perustellussa lausunnossa asetettu määräaika sille, että Ruotsin oikeus saatettaisiin vastaamaan unionin oikeutta, päättyi.

35 Siinä tapauksessa, että velvollisuus perustuu unionin tuomioistuimen esittämään unionin oikeuden tulkintaan, unionin tuomioistuin on nimittäin selventänyt ja täsmentänyt kyseisen oikeussäännön merkitystä ja ulottuvuutta niin, että kyseisestä tulkinnasta ilmenee, miten kyseistä oikeussääntöä olisi täytynyt tulkita ja soveltaa sen voimaantulosta lähtien, joten jäsenvaltiot olivat kyseisestä hetkestä alkaen velvollisia tulkitsemaan ja soveltamaan unionin oikeutta tavalla, joka ilmenee unionin tuomioistuimen – myöhemmästäkin – tuomiosta. Asia voi olla toisin vain silloin, kun unionin tuomioistuin on oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä poikkeuksellisesti rajoittanut menneen ajan osalta mahdollisuutta vedota näin tulkittuun oikeuteen oikeussuhteiden riitauttamiseksi (ks. tuomio Denavit italiana, 61/79, EU:C:1980:100, 16 ja 17 kohta), mistä ei kuitenkaan ole kyse tuomiossa TNT Post UK (C-357/07, EU:C:2009:248).

36 Näin ollen komission kanteensa tueksi esittämä ensimmäinen väite on hyväksyttävä.

Toinen väite, joka koskee direktiivin 2006/112 135 artiklan 1 kohdan h alakohdan virheellistä täytäntöönpanoa

Asianosaisten lausumat

37 Komissio väittää, että Ruotsin kuningaskunnan on vapautettava arvonlisäverosta postipalveluiden käyttöön alueellaan kelpaavien postimerkkien luovutus nimellisarvostaan.

38 Komissio väittää, että postimerkit ovat postipalvelujen maksuväline ja että niiden osalta säädetyn vapautuksen ulottuvuuden pitäisi joka tapauksessa vastata julkisten postipalvelujen osalta säädettyä verovapautta.

39 Komissio yhtyy komission viimeksi mainittuun argumenttiin mutta tekee sen perusteella komission päätelmään nähden vastakohtaisen päätelmän ja toteaa, että koska julkisia postipalveluja ei ole vapautettava arvonlisäverosta, sama koskee postipalveluiden käyttöön kelpaavia postimerkkejä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

40 Jo direktiivin 2006/112 135 artiklan 1 kohdan h alakohdan sanamuodostakin seuraa, että jäsenvaltioiden on vapautettava arvonlisäverosta kunkin omalla alueella postipalveluiden käyttöön kelpaavien postimerkkien luovutus nimellisarvostaan.

41 Unionin tuomioistuimelle toimitetuista asiakirjoista ilmenee yhtäältä, että kun 18.7.2007 päivätyssä perustellussa lausunnossa vahvistettu määräaika päättyi, Ruotsin lainsäädännössä ei säädetty direktiivin 2006/112 135 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetystä postipalveluiden käyttöön kelpaavien postimerkkien vapautuksesta.

42 Toisaalta Ruotsin kuningaskunta tyytyy tukeakseen kyseisen väitteen hylkäämistä koskevia

vaatimuksiaan väittämään, ettei sen omalla alueella postipalveluiden käyttöön kelpaavien postimerkkien luovutusta nimellisarvostaan ole vapautettu arvonlisäverosta sen takia, ettei julkisen postilaitoksen palvelujen suorituksia ja niihin liittyviä tavaroiden luovutuksia, lukuun ottamatta henkilökuljetus- ja televiestintäpalveluja, ole vapautettu arvonlisäverosta. Tämän tuomion 26–32 kohdassa on kuitenkin jo todettu, että tällainen arvonlisäverolliseksi tekeminen on direktiivin 2006/112 132 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännösten vastaista.

43 Näin ollen myös toinen väite on hyväksyttävä.

44 Komission nostama kanne on näin ollen hyväksyttävä kokonaisuudessaan.

45 Edeltävistä näkökohdista seuraa, että Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 2006/112 132 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 135 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole vapauttanut arvonlisäverosta julkisen postilaitoksen palvelujen suorituksia ja niihin liittyviä tavaroiden luovutuksia, lukuun ottamatta henkilökuljetus- ja televiestintäpalveluja, ja Ruotsin alueella postipalveluiden käyttöön kelpaavien postimerkkien luovutusta nimellisarvostaan.

Oikeudenkäyntikulut

46 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Ruotsin kuningaskunta on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 132 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 135 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole vapauttanut arvonlisäverosta julkisen postilaitoksen palvelujen suorituksia ja niihin liittyviä tavaroiden luovutuksia, lukuun ottamatta henkilökuljetus- ja televiestintäpalveluja, ja Ruotsin alueella postipalveluiden käyttöön kelpaavien postimerkkien luovutusta nimellisarvostaan.

2) Ruotsin kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset

* Oikeudenkäyntikieli: ruotsi.